

Saturis

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti***Eiropas Centrālā banka**

2016/C 216/01	Eiropas Centrālās bankas atzinums (2016. gada 6. aprīlis) par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru nosaka pasākumus ar mērķi pakāpeniski iedibināt eurozonas vienotu pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā (CON/2016/22)	1
---------------	--	---

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2016/C 216/02	Euro maiņas kurss	5
---------------	-------------------------	---

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

2016/C 216/03	Īrijas valdības vārdā sniegts paziņojums par <i>Gas Networks Ireland</i> norīkošanu par pārvades sistēmas operatoru, iesniegts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu ("Gāzes direktīva") 10. panta 2. punktu – Gāzes PSO	6
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EBTA Tiesa

2016/C 216/04	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 23. oktobrī iesniegtā prasība pret Islandi (Lieta E-25/15)	7
2016/C 216/05	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 16. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi (Lieta E-30/15)	8
2016/C 216/06	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi (Lieta E-31/15)	9
2016/C 216/07	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Lihtenšteinas Firstisti (Lieta E-32/15)	10
2016/C 216/08	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi (Lieta E-33/15)	11
2016/C 216/09	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi (Lieta E-34/15)	12
2016/C 216/10	EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 22. decembrī iesniegtā prasība pret Norvēģijas Karalisti (Lieta E-35/15)	13

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2016/C 216/11	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta M.8070 – <i>Bancopopular-e / Assets of Barclays Bank</i>) – Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	14
---------------	--	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2016. gada 6. aprīlis)

par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru nosaka pasākumus ar mērķi pakāpeniski iedibināt eurozonas vienotu pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā

(CON/2016/22)

(2016/C 216/01)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2015. gada 30. oktobrī saņēma Padomes lūgumu sniegt atzinumu par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru nosaka pasākumus ar mērķi pakāpeniski iedibināt eurozonas vienotu pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā ("SVF" vai "fonds") (turpmāk – "ierosinātais lēmums")⁽¹⁾.

ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 138. pantu, saskaņā ar kuru, lai nodrošinātu euro vietu starptautiskajā monetārajā sistēmā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriešanās ar ECB var veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu vienotu pārstāvību starptautiskajās finanšu institūcijās un konferencēs. ECB Padome ir pieņēmusi šo atzinumu saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

1. Vispārīgi apsvērumi

- 1.1. Ierosinātais lēmums balstās uz Piecu priekšsēdētāju ziņojumu⁽²⁾, kurā tikai aicināts veidot ekonomikas un monetārās savienības (EMS) vienotu ārējo pārstāvību, tai attīstoties par ekonomikas, finanšu un fiskālo savienību. ECB piekrit mērķim pakāpeniski stiprināt eurozonas ārējo pārstāvību SVF ar galveno mērķi izveidot vienu vai vairākas eurozonas valstu grupas un nodrošināt, ka eurozona pauž kopīgu nostāju.
- 1.2. ECB pilnībā atbalsta eurozonas politikas koordinēšanas stiprināšanu, kas ir būtiski, lai sasniegtu vienotas ārējās pārstāvības mērķi, kā paredzēts ierosinātā lēmuma 4. un 9. pantā. Lai arī koordinācija pēdējos gados ir uzlabojusies, jāveic tās turpmāka stiprināšanu un pilnveidošana, lai tā būtu samērīga ar ekonomikas pārvaldību eurozonā, kas ir nostiprināta pēdējos gados un kuru paredzēts dziļāk integrēt, kā izklāstīts Piecu priekšsēdētāju ziņojumā.
- 1.3. ECB vēlas uzsvērt, ka, lai panāktu vienotu un efektīvu eurozonas pārstāvību SVF, ir svarīgi, lai visas iesaistītās puses rīkotos, pilnībā ievērojot godprātīgas sadarbības principu. Šajā sakarā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punktā noteikts, ka Savienība un dalībvalstis palīdz viena otram, ar savstarpēju cieņu pildot uzdevumus, kas izriet no LES un LESD (turpmāk kopā – "Līgumi"). Šis princips paredz, ka dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līgumiem vai no Savienības iestāžu aktiem, un atturētos no jebkuriem pasākumiem, kuri varētu traucēt sasniegt Savienības mērķus. LES 13. panta 2. punkts nosaka, ka Savienības iestādes savstarpēji godprātīgi sadarbojas.
- 1.4. ECB norāda, ka ierosinātais lēmums paredz izveidot vienotu eurozonas pārstāvību saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, nemainot SVF uz valstu dalību balstīto struktūru saskaņā ar Starptautiskā Valūtas fonda Vienošanās līgumu⁽³⁾ (turpmāk "SVF Vienošanās līgums"). Pilnīgi vienotai eurozonas pārstāvībai SVF šķiet būtu nepieciešams grozīt SVF Vienošanās līgumu, lai atļautu dalību starpvalstu organizācijām, piem., Eiropas Savienībai/eurozonai. ECB atzīmē, ka ierosinātajā lēmumā šāda reforma nav paredzēta. Tāpēc vienota eurozonas pārstāvība SVF attiecas uz tām politikas jomām, kas nodotas Eiropas Savienībai.

⁽¹⁾ COM(2015) 603 final.

⁽²⁾ Sk. "Piecu priekšsēdētāju ziņojums par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu", 2015. gada 22. jūnijs, pieejams www.ec.europa.eu.

⁽³⁾ SVF Vienošanās līguma II un III pants.

- 1.5. ECB norāda, ka Eurosistēmas un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) nacionālajām centrālajām bankām (NCB), pārstāvot to attiecīgās valstis SVF, ir svarīga loma SVF uz valstu dalību balstīto struktūras ietvaros. Saskaņā ar SVF Vienošanās līguma V panta 1. punktu ⁽¹⁾ katrai dalībvalstij jāieceļ pārstāvi, ar kura palīdzību tā sadarbosies ar SVF. Vairumā eurozonas dalībvalstu noteikts, ka kā šis pārstāvis rīkojas NCB ⁽²⁾. Turklāt NCB ir svarīga loma, pārstāvot savas dalībvalstīm SVF lēmējinstancēs. Vairumā eurozonas dalībvalstu ⁽³⁾ NCB prezidents ir savas valsts pilnvarnieks SVF Pilnvarnieku valdē, bet citās dalībvalstīs viņš vai viņa ir pilnvarnieka vietnieks SVF Pilnvarnieku valdē. Turklāt vairākos gadījumos NCB prezidents ir Starptautiskās monetārās un finanšu komitejas (SMFK) locekļa vietnieks. Tāpat daudzas NCB ir cieši iesaistītas savas valsts izpilddirektoru (izpilddirektoru vietnieku) atlases procedūrā, un dažos gadījumos šo izvēli veic NCB.

Saskaņā ar SVF Vienošanās līgumu ⁽⁴⁾ katra eurozonas dalībvalsts izraugās tās centrālo banku par depozitāriju visiem SVF turējumiem tās valūtā. Turklāt Eurosistēmas NCB tur un pārvalda speciālās aizņēmuma tiesības (SDR), kas piešķirtas to valstīm, pamatojoties uz to dalību SVF SDR departamentā ⁽⁵⁾, kā arī piedalās brīvprātīgos SDR tirdzniecības mehānismos. Turklāt Eurosistēmas NCB piedalās SVF finanšu darījumu plānā, nodrošina obligāto kvotu parakstīšanu savas valsts dalībai SVF un vajadzības gadījumā nodrošina brīvprātīgu divpusēju kredītlīniju SVF saistībā ar SVF Vispārējo aizņemšanās vienošanos un Jauno aizņemšanās vienošanos.

- 1.6. No Savienības tiesību viedokļa Līgumi atzīst lomu, kas NCB un ECB ir attiecībā pret SVF. Saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem (turpmāk – “ECBS Statūti”) ECB un NCB var vajadzības gadījumā nodibināt attiecības ar starptautiskām organizācijām un veikt jebkāda veida bankas darījumus ar tām, t.sk. aizņēmumu un aizdevumu operācijas ⁽⁶⁾. NCB ir atļauts veikt darījumus, pildot savus pienākumus pret starptautiskām organizācijām ⁽⁷⁾. ECB var turēt un pārvaldīt SVF rezerves pozīcijas un SDR un nodrošināt šādu aktīvu apvienošanu ⁽⁸⁾. Šajā sakarā SVF Valde ir noteikusi ECB par atzītu SDR turētāju saskaņā ar SVF Vienošanās līgumu ⁽⁹⁾.
- 1.7. ECB saprot, ka ierosinātais lēmums negrāsās mainīt kārtību, ko eurozonas dalībvalstis ir ieviešušas, lai nodrošinātu to attiecīgo tiesību un pienākumu izpildi, kas izriet no to dalības SVF. Šajās robežās ECB ir gatava sekmēt Padomes centienus nodrošinātu vienotu eurozonas pārstāvību visās SVF struktūrās, un pildīt savu lomu vienotā eurozonas pārstāvībā, par ko lēmusi Padome. Jebkuram pasākumam, kurš pamatojas LESD uz 138. pantu būs jāņem vērā, ka šī panta piemērošanas joma attiecas tikai uz tām politikas jomām, kuras ir nodotas Savienībai un kurās ECB un NCB neatkarīgi realizē īpašas pilnvaras, kas tām piešķirtas saskaņā ar LESD un ECBS Statūtiem ⁽¹⁰⁾.

2. Īpaši apsvērumi

2.1. Eurosistēmas neatkarība

- 2.1.1. Kā minēts iepriekš, mērķis panākt vienotu eurozonas pārstāvību SVF būs jāsasniedz, vienlaikus ievērojot Eurosistēmas kompetenci, jo īpaši saskaņā ar LESD 127. pantu, un tās neatkarību, jo īpaši saskaņā ar LESD

⁽¹⁾ Sk. SVF Vienošanās līguma V panta 1. punktu, kurā noteikts, ka katra dalībvalsts sadarbojas ar fondu tikai ar Valsts kases, centrālās bankas, stabilizācijas fonda vai citu līdzīgu aģentūru palīdzību un ka fonds sadarbojas tikai ar šiem pārstāvjiem vai ar to starpniecību.

⁽²⁾ Sk., piem., Austrijā: 1. un 2. sadaļa 1971. gada 23. jūnija Federālajā likumā Austrijas kvotas SVF palielināšanu un visas kvotas nodošanu *Oesterreichische Nationalbank*, BGBl Nr. 309/1971; Vācijā: 3. panta 2. punkts 1978. gada 9. janvāra Likumā par SVF Vienošanās līgumu (BGBl. 1978 II 13. lpp.), kas grozīts ar 2015. gada 31. augusta Noteikumu 298. pantu (BGBl. I 1474. lpp.); Somijā: 2. sadaļa Aktā 68/1977 par dažu grozījumu Līgumā par Starptautisko Valūtas fondu apstiprināšanu; Slovēnijā: 4. pants Likumā par Slovēnijas Republikas dalību Starptautiskajā Valūtas fondā; Portugālē: 1. panta 1. punkts 1989. gada 5. augusta Dekrētā Nr. 245/89.

⁽³⁾ Tā tas ir, piem., Beļģijā, Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Maltā, Nīderlandē, Austrijā, Slovēnijā, Somijā un Portugālē.

⁽⁴⁾ SKK SVF Vienošanās līguma XIII panta 2. sadaļas a) punktu.

⁽⁵⁾ SKK SVF Vienošanās līguma XVII pantu.

⁽⁶⁾ Sk. ECBS Statūtu 23. panta pirmo un ceturto ievilkumu.

⁽⁷⁾ Sk. ECBS Statūtu 31.1. pantu.

⁽⁸⁾ Sk. ECBS Statūtu 30.5. pantu.

⁽⁹⁾ SKK SVF Vienošanās līguma XVII panta 3. sadaļu.

⁽¹⁰⁾ Attiecībā uz ECB tai jāņem vērā arī uzdevumi, kas tai uzticēti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

130. pantu un ECBS Statūtu 7. pantu. Savienības tiesību neatkarības principa mērķis ir pasargāt Eurosistēmu no jebkāda politiskā spiediena, lai tā varētu efektīvi sasniegt mērķus un īstenot tai piešķirtos uzdevumus, neatkarīgi pildot tai ar Savienības tiesību aktiem piešķirtās īpašās pilnvaras⁽¹⁾.

2.1.2. LESD 138. panta 2. punkts nevar ierobežot Eurosistēmas neatkarību. Lai ierosinātais lēmums būtu "piemērots" LESD 138. panta 2. punkta nozīmē, tam būtu jānodrošina, ka Eurosistēmas uzdevumu un pilnvaru neatkarīgā īstenošana ir aizsargāta visā procesā, kurā meklē optimālu modeli ārējo eurozonas vienotas pārstāvības SVF organizēšanā. Lai gan mērķi, uzdevumi un īpašās pilnvaras, kuras aizsargā Eurosistēmas neatkarības princips, turpina attīstīties, visbūtiskākie ir aprakstīti zemāk.

2.1.3. Eurosistēmas galvenais uzdevums ir uzturēt cenu stabilitāti (LESD 127. panta 1. punkta un ECBS Statūtu 2. panta pirmie teikumi un LESD 282. panta 2. punkta otrais teikums). Šī uzdevuma uzdošana ir nesaraucami saistīta ar augsta līmeņa neatkarības piešķiršanu Eurosistēmai, jo LESD noteiktā centrālās bankas neatkarības prasība atspoguļo vispārējo viedokli, ka cenu stabilitātes galveno uzdevumu vislabāk var sasniegt pilnībā neatkarīga centrālo banku sistēma, kuras pilnvaras ir precīzi definētas⁽²⁾. Saskaņā ar LESD 282. panta 1. punkta otro teikumu Savienības monetāro politiku nosaka Eurosistēma. LESD 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 282. panta 1. punkta otrā teikuma kontekstā termins "monetārā politika" nav jālasa sašaurinātā vai tehniskā interpretācijā kā atsauce tikai uz Eurosistēmas pamatuzdevumu, uz kuru atsaucas LESD 127. panta 2. punkta pirmais ievilkums. Šāda sašaurināta izpratne nav nepieciešama un nav paredzēta. ECB saprot, ka termins "monetārā politika" atspoguļo LESD Trešās daļas VIII sadaļas 2. nodaļas nosaukumu, un tāpēc uzskata, ka tas aptver visas īpašās pilnvaras, kas saistītas ar euro, kā aprakstīts attiecīgajos LESD noteikumos, jo īpaši LESD 127. un 128. pantā⁽³⁾.

2.1.4. Eurosistēmai noteikti arī sekundārie mērķi: neierobežojot cenu stabilitātes mērķi, Eurosistēma atbalsta Savienības vispārējo ekonomikas politiku nolūkā sniegt ieguldījumu Savienības mērķu sasniegšanā, kas noteikti LES 3. pantā (sk. arī otro teikumu LESD 127. panta 1. punktā, trešo teikumu LESD 282. panta 2. punktā un ECBS Statūtu 2. pantu). LES 3. pantā noteiktie uzdevumi ir tālāk precizēti LESD 119.–127. pantā.

2.1.5. Visbeidzot, papildus LESD izklāstītajiem mērķiem Eurosistēma veicina līdzsvarotu politiku, ko īsteno kompetentas iestādes attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti saskaņā ar LESD 127. panta 5. punktu. Tās mērķis ir nodrošināt kredītiestāžu drošību un stabilitāti attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālu uzraudzību un ko Padome ir uzticējusi ECB, pamatojoties uz LESD 127. panta 6. punktu. Kopš 2014. gada novembra ECB veic šos uzdevumus Vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) ietvaros, kas sastāv no ECB un nacionālajām kompetentajām iestādēm. Šajā sakarā uz ECB attiecas arī dienesta noslēpuma pienākumi⁽⁴⁾, un tai jārīkojas neatkarīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 19. pantu.

2.2. ECB novērotāja statuss SVF

2.2.1. ECB ir vienīgā LES 13. panta 1. punktā minētā Savienības iestāde, kurai piešķirta starptautiska juridiskā personība⁽⁵⁾. Saskaņā ar Statūtu ECBS 6.1. un 6.2. pantu starptautiskās sadarbības jomā attiecībā uz uzdevumiem, kas uzticēti ECBS, ECB pieņem lēmumu par to, kā tiks pārstāvēta ECBS, un par to, vai ECB un ar tās piekrišanu NCB var piedalīties starptautiskās monetārās iestādēs. ECBS Statūtu 6.3. pantā noteikts, ka šie noteikumi neskar attiecīgos pasākumus, ko ECB Padome pieņēmusi saskaņā ar LESD 138. panta 2. punktu, lai nodrošinātu vienotu eurozonas pārstāvību starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs.

⁽¹⁾ Sk. 134. punktu spriedumā Eiropas kopienų Komisija pret Eiropas Centrālo banku, C-11/00, ECLI:EU:C:2003:395.

⁽²⁾ Sk. ECB 2014. gada Konverģences ziņojuma 2.2.3. sadaļas "Funkcionālās neatkarības" nodaļas pirmo daļu.

⁽³⁾ Sk. Atzinuma CON/2003/20 9. punktu par terminu "monetārā politika" LESD 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Tā kā ECBS Statūti ir neatņemama Līgumu daļa (LES 51. pants), termins "monetārā politika" attiecas arī uz monetārās politikas noteikumiem, kas izklāstīti ECBS Statūtos.

⁽⁴⁾ Sk. Regulas (ES) Nr. 1024/2013 27. pantu.

⁽⁵⁾ Saskaņā ar LESD 282. panta 3. punktu, ECBS Statūtu 9.1. pantu un Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 8. pantu. ECB starptautiskā juridiskā personība attiecas tikai uz tās funkcijām un piemērotajiem Līgumu noteikumiem. Tādēļ saskaņā ar ECBS Statūtu 6.1. un 6.2. pantu starptautiskās sadarbības jomā, kurā ietilpst uzdevumi, kas uzticēti ECBS, ECB lemj par to, kā tiks pārstāvēta ECBS un ECB, un pēc tās piekrišanas saņemšanas nacionālās centrālās bankas var iekļauties starptautiskās monetārās iestādēs. ECBS Statūtu 6.3. pantā noteikts, ka šie noteikumi neskar attiecīgos pasākumus, ko ECB Padome pieņēmusi saskaņā ar LESD 138. panta 2. punktu, lai nodrošinātu vienotu eurozonas pārstāvību starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs.

ECB arī turpmāk jāpiešķir nozīmīga loma eurozonas pārstāvībā SVF, t. i., loma, kas pilnībā ņem vērā to, ka Euro-sistēma neatkarīgi īsteno tai ar LESD un ECBS Statūtiem piešķirtās īpašas pilnvaras un ka ECB neatkarīgi pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013. Tāpēc šai lomai ir jāietver vismaz ietver tiesības, kas ECB kā Euro-sistēmas pārstāvei ir šobrīd SVF novērotāja statusā, t. i., tiesības izteikties un iesniegt rakstiskus paziņojumus SVF struktūrās. Šo lomu iespējams nepieciešams paplašināt, ja vienotas ārējās pārstāvības organizācijas rezultātā pieaug eurozonas tiesības SVF. Ņemot vērā iepriekš minēto, ECB uzskata, ka mērķi panākt vienotu eurozonas pārstāvību SVF var sasniegt tikai pilnībā ievērojot ECB spēju neatkarīgi pildīt tās īpašas pilnvaras ārējās pārstāvības jomā. Eurozonas viedokļi un galīgās pozīcijas ir rūpīgi jākoordinē un jāizsaka vienoti. Tomēr tas nozīmē, ka vienotās pārstāvniecības organizācijai ir pilnībā jāņem vērā iekšējais dažādu Savienības iestāžu kompetenču un attiecīgo mandātu sadalījums, kā arī Līgumā paredzētās garantijas neatkarībai, kuru mērķis ir pasargāt Euro-sistēmu no jebkāda politiskā spiediena, lai tā varētu efektīvi sasniegt tai uzticētos uzdevumus.

2.2.2. Turklāt, kā jau iepriekš minēts, vienota pārstāvība būtu jāorganizē, pilnībā ievērojot Savienības iestāžu savstarpējas patiesas sadarbības principu (LES 13. panta 2. punkts). Tādēļ ECB paredz, ka Komisija un Padome palīdzēs sasniegt vienotas eurozonas pārstāvības mērķi, ievērojot Euro-sistēmas mandātu un pilnvaras. Tiek pieņemts, ka šāda vienota pārstāvība turēs cieņā ilgstošo praksi cieši iesaistīt centrālās bankas, sagatavojot kopīgas eurozonas pozīcijas SVF lēmumu pieņemšanas procesos un Euro-sistēmas NCB piedaloties šajos procesos, ņemot vērā to kompetenci jomās, kurās darbojas SVF.

2.2.3. Pašlaik ECB ir pastāvīgi pārstāvēta divās SVF struktūrās. ECB prezidents ir novērotājs SMFK. Turklāt ECB ir novērotāja statuss SVF Valdē gadījumos, kuros tiek apspriesti jautājumi saistībā ar ECB pilnvarām⁽¹⁾. Tostarp ECB tiek aicināta nosūtīt savu pārstāvi uz SVF Valdes sanāksmēs, ja tiek apspriesti šādi jautājumi: a) eurozonas politiku IV panta konsultāciju ar dalībvalstīm kontekstā; b) fonda uzraudzība atbilstoši IV panta attiecībā uz atsevišķu eurozonas dalībvalstīm politiku; c) eurozonas loma starptautiskajā monetārajā sistēmā; d) Pasaules ekonomikas perspektīva; e) pasaules finanšu stabilitāti pārskati; f) pasaules ekonomikas un tirgus attīstība. Turklāt ECB tiek aicināta nosūtīt savu pārstāvi uz SVF Valdes sanāksmēm par darba kārtības jautājumiem, kuros ECB un fonds atzīst par tādiem, kuros tie ir savstarpēji ieinteresēti, pildot savus attiecīgos mandātus. ECB novērotāja statuss nozīmē, ka ar priekšsēdētāja atļauju, ECB pārstāvis var mutiski vai rakstiski vērsties pie SVF Valdes saistībā ar jautājumiem, attiecībā uz kuriem ECB ir uzaicināta, bet tiesības risināt un pieņemt lēmumus par pilna spektra jautājumiem SVF forumos tiek rezervētas dalībvalstīm.

2.3. Tehniskie apsvērumi un redakcionālie priekšlikumi

Gadījumos, kuros ECB iesaka grozīt ierosināto lēmumu, konkrēti redakcionālie priekšlikumi ir izklāstīti atsevišķā tehniskā darba dokumentā, kuram pievienots paskaidrojuma teksts. Tehniskais darba dokuments ir pieejams angļu valodā ECB interneta vietnē.

Frankfurtē pie Mainas, 2016. gada 6. aprīlī

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ 2002. gada 27. decembra Lēmums Nr. 12925-(03/1), kas grozīts ar 2004. gada 23. decembris Lēmumu Nr. 13414-(05/01), 2005. gada 22. decembra Lēmumu Nr. 13612-(05/108) un 2010. gada 5. janvāra Lēmumu Nr. 14517-(10/1).

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2016. gada 15. jūnijs

(2016/C 216/02)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss	
USD	ASV dolārs	1,1230	CAD Kanādas dolārs	1,4438
JPY	Japānas jena	119,29	HKD Hongkongas dolārs	8,7162
DKK	Dānijas krona	7,4356	NZD Jaunzēlandes dolārs	1,5974
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,79158	SGD Singapūras dolārs	1,5215
SEK	Zviedrijas krona	9,3540	KRW Dienvidkorejas vona	1 316,08
CHF	Šveices franks	1,0817	ZAR Dienvidāfrikas rands	17,1016
ISK	Islandes krona		CNY Ķīnas juaņa renminbi	7,3905
NOK	Norvēģijas krona	9,3415	HRK Horvātijas kuna	7,5278
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR Indonēzijas rūpija	15 010,63
CZK	Čehijas krona	27,073	MYR Malaizijas ringits	4,6054
HUF	Ungārijas forints	313,86	PHP Filipīnu peso	52,032
PLN	Polijas zlots	4,4119	RUB Krievijas rublis	73,7390
RON	Rumānijas leja	4,5358	THB Taizemes bāts	39,602
TRY	Turcijas lira	3,2905	BRL Brazīlijas reāls	3,8945
AUD	Austrālijas dolārs	1,5188	MXN Meksikas peso	21,1993
			INR Indijas rūpija	75,3670

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Īrijas valdības vārdā sniegts paziņojums par *Gas Networks Ireland* norīkošanu par pārvades sistēmas operatoru, iesniegts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu ("Gāzes direktīva") 10. panta 2. punktu – Gāzes PSO

(2016/C 216/03)

Pēc *Gas Networks Ireland* sertificēšanas par nodalītu īpašumtiesību pārvades sistēmas operatoru (Gāzes direktīvas 9. pants) Energo regulācijas komisija (CER), Īrijas nacionālā regulatīvā iestāde, ir Komisijai paziņojusi par šā uzņēmuma oficiālu apstiprināšanu un norīkošanu par pārvades sistēmas operatoru, rīkojoties saskaņā ar Gāzes direktīvas 10. pantu.

Papildu informāciju var saņemt:

<http://www.cer.ie/> (atsauces Nr.: CER/16/113)

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EBTA TIESA

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 23. oktobrī iesniegtā prasība pret Islandi**(Lieta E-25/15)**

(2016/C 216/04)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji *Carsten Zatschler*, *Markus Schneider* un *Clémence Perrin*, 2015. gada 23. oktobrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Islandi.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

- 1) atzīst, ka Islande, noteiktajā termiņā neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai no saņēmējiem atgūtu piešķirto valsts atbalstu, kas atzīts par nesaderīgu ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu darbību, ņemot vērā EBTA Uzraudzības iestādes 2014. gada 8. oktobra Lēmuma Nr. 404/14/COL par ieguldījumu veicināšanas shēmu Islandē 2., 3., 4. un 5. pantu; noteiktajā termiņā neatceļot neveiktos maksājumus, kuri norādīti minētā lēmuma 7. panta trešajā teikumā; un noteiktajā termiņā neiesniedzot EBTA Uzraudzības iestādei visu informāciju, kas norādīta minētā lēmuma 8. pantā, Islande nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar Nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi 3. protokola II daļas 14. panta 3. punktu un Lēmuma Nr. 404/14/COL 6., 7. un 8. pantu;
- 2) piespriež Islandei segt tiesāšanās izdevumus;

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats:

- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka Islande nav izpildījusi savas saistības, kas noteiktas Uzraudzības iestādes 2014. gada 8. oktobra Lēmumā Nr. 404/14/COL *par ieguldījumu veicināšanas shēmu Islandē* (“atgūšanas lēmums” vai “lēmums”).
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka atgūšanas lēmumā iestāde cita starpā konstatēja, ka pieci ieguldījumu nolīgumi, kurus Islande bija noslēgusi ar uzņēmumiem, ietvēra jaunu valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar EEZ līguma darbību.
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka atgūšanas lēmuma 6. pants liek Islandei veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai no saņēmējiem atgūtu nelikumīgo valsts atbalstu, kas minēts lēmuma 2., 3., 4. un 5. pantā.
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka atgūšanas lēmuma 7. panta trešajā teikumā ir noteikts pienākums Islandei atcelt visus neveiktos atbalsta maksājumus, sākot no lēmuma paziņošanas dienas, proti, no 2014. gada 8. oktobra.
- EBTA Uzraudzības iestāde papildus norāda, ka saskaņā ar atgūšanas lēmuma 8. pantu Islandei bija pienākums sniegt iepriekšminētajā pantā uzskaitīto informāciju Uzraudzības iestādei līdz 2014. gada 9. decembrim.

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 16. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi**(Lieta E-30/15)**

(2016/C 216/05)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji *Carsten Zatschler*, *Markus Schneider* un *Clémence Perrin*, 2015. gada 16. decembrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Islandi.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

- 1) atzīst, ka Islande nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu II pielikuma XIII nodaļas 15.q punktā minēto aktu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīva 2011/62/ES, ar ko Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, groza attiecībā uz to, kā novērst viltotu zāļu nokļūšanu legālas piegādes ķēdē), kas pielāgots Līgumam ar tā 1. protokolu, un saskaņā ar Līguma 7. pantu, nepieņemot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai noteiktajā termiņā īstenotu minēto aktu, vai jebkurā gadījumā nedarot šo aktu zināmu EBTA Uzraudzības iestādei;
- 2) piespriež Islandei segt šīs tiesāšanās izdevumus.

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats:

- Pieprasījums attiecas uz to, ka Islande līdz 2015. gada 14. martam nav ievērojusi EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 14. janvāra argumentēto atzinumu par to, ka valsts nav ieviesusi savā tiesību sistēmā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/62/ES, ar ko Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, groza attiecībā uz to, kā novērst viltotu zāļu nokļūšanu legālas piegādes ķēdē ("akts"), kas minēta Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu II pielikuma XIII nodaļas 15.q punktā un pielāgota minētajam Līgumam ar tā 1. protokolu.
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka Islande, noteiktajā termiņā nepieņemot akta īstenošanai vajadzīgos pasākumus, nav izpildījusi saistības saskaņā ar minēto aktu un EEZ līguma 7. pantu.

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi**(Lieta E-31/15)**

(2016/C 216/06)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji *Carsten Zatschler, Øyvind Bø* un *Íris Ísberg*, 2015. gada 17. decembrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Islandi.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

- 1) atzīst, ka Islande nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu XVII pielikuma 9.f punktā minēto aktu (*Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 27. septembra Direktīva 2011/77/ES, ar ko groza Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem*), kas pielāgots Līgumam ar tā 1. protokolu, un saskaņā ar Līguma 7. pantu, nepieņemot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai noteiktajā termiņā īstenotu minēto aktu, vai jebkurā gadījumā nedarot šo aktu zināmu EBTA Uzraudzības iestādei;
- 2) piespriež Islandei segt šīs tiesāšanās izdevumus.

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats:

- Pieprasījums attiecas uz to, ka Islande līdz 2015. gada 8. jūnijam nav ievērojusi EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 8. aprīļa argumentēto atzinumu par to, ka valsts nav ieviesusi savā tiesību sistēmā (*Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 27. septembra Direktīva 2011/77/ES, ar ko groza Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem*) ("akts"), kas minēta Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu XVII pielikuma 9.f punktā un pielāgota minētajam Līgumam ar tā 1. protokolu.
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka Islande, noteiktajā termiņā nepieņemot akta īstenošanai vajadzīgos pasākumus, nav izpildījusi saistības saskaņā ar minēto aktu un EEZ līguma 7. pantu.

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Lihtenšteinas Firstisti**(Lieta E-32/15)**

(2016/C 216/07)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji *Carsten Zatschler*, *Øyvind Bø* un *Marlene Lie Hakkebo*, 2015. gada 17. decembrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Lihtenšteinas Firstisti.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

1) atzīst, ka Lihtenšteinas Firstiste nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu VIII pielikuma 24.f punktā minētajiem aktiem:

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīva 2006/126/EK par vadītāju apliecībām,
- Komisijas 2011. gada 28. novembra Direktīva 2011/94/ES, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām,
- Komisijas 2012. gada 19. novembra Direktīva 2012/36/ES, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām,

kas pielāgoti Līgumam ar tā 1. protokolu, un saskaņā ar Līguma 7. pantu, nepieņemot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai noteiktajā termiņā īstenotu minētos aktus, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus EBTA Uzraudzības iestādei;

2) piespriež Lihtenšteinaī segt šīs tiesāšanās izdevumus.

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats:

— Pieprasījums attiecas uz to, ka Lihtenšteinas Firstiste līdz 2015. gada 24. augustam nav ievērojusi EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 24. jūnija argumentēto atzinumu par to, ka valsts nav ieviesusi savā tiesību sistēmā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām, kā arī

Komisijas 2011. gada 28. novembra Direktīvu 2011/94/ES, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām, un

Komisijas 2012. gada 19. novembra Direktīvu 2012/36/ES, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām ("akts"), kas minētas Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu VIII pielikuma 24.f punktā un pielāgotas minētajam līgumam ar tā 1. protokolu.

— EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka Lihtenšteinas Firstiste, noteiktajā termiņā nepieņemot aktu īstenošanai vajadzīgos pasākumus, nav izpildījusi saistības saskaņā ar EEZ līguma 7. pantu.

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi**(Lieta E-33/15)**

(2016/C 216/08)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji Carsten Zatschler, Clémence Perrin un Íris Ísberg, 2015. gada 17. decembrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Islandi.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

- 1) atzīst, ka Islande nav izpildījusi saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu II pielikuma XIII nodaļas 15.q punktā minēto aktu (*Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/26/ES, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK attiecībā uz farmakovigilanci*), kas pielāgots Līgumam ar tā 1. protokolu, un saskaņā ar Līguma 7. pantu, nepieņemot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai noteiktajā termiņā īstenotu minēto aktu, vai jebkurā gadījumā nedarot šo aktu zināmu EBTA Uzraudzības iestādei;
- 2) piespriež Islandei segt šīs tiesāšanās izdevumus.

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats:

- Pieprasījums attiecas uz to, ka Islande līdz 2015. gada 14. martam nav ievērojusi EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 14. janvāra argumentēto atzinumu par to, ka valsts nav ieviesusi savā tiesību sistēmā (*Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/26/ES, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK attiecībā uz farmakovigilanci*) ("akts"), kas minēta Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu II pielikuma XIII nodaļas 15.q punktā un pielāgota minētajam Līgumam ar tā 1. protokolu.
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka Islande, noteiktajā termiņā nepieņemot akta īstenošanai vajadzīgos pasākumus, nav izpildījusi saistības saskaņā ar minēto aktu un EEZ līguma 7. pantu.

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 17. decembrī iesniegtā prasība pret Islandi**(Lieta E-34/15)**

(2016/C 216/09)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji *Carsten Zatschler*, *Øyvind Bø* un *Íris Ísberg*, 2015. gada 17. decembrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Islandi.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

- 1) atzīst, ka Islande nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu II pielikuma XXIV nodaļas 1.a punktā minēto aktu (Komisijas 2012. gada 6. decembra Direktīva 2012/46/ES, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/68/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai), kas pielāgots Līgumam ar tā 1. protokolu, un saskaņā ar Līguma 7. pantu, nepieņemot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai noteiktajā termiņā īstenotu minēto aktu, vai jebkurā gadījumā nedarot šo aktu zināmu EBTA Uzraudzības iestādei;
- 2) piespiež Islandei segt šīs tiesāšanās izdevumus.

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats:

- Pieprasījums attiecas uz to, ka Islande līdz 2015. gada 13. jūlijam nav ievērojusi EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 13. maija argumentēto atzinumu par to, valsts nav ieviesusi savā tiesību sistēmā Komisijas 2012. gada 6. decembra Direktīvu 2012/46/ES, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/68/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai ("akts"), Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu II pielikuma XXIV nodaļas 1.a punktā un pielāgota minētajam Līgumam ar tā 1. protokolu.
- EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka Islande, noteiktajā termiņā nepieņemot akta īstenošanai vajadzīgos pasākumus, nav izpildījusi saistības saskaņā ar minēto aktu un EEZ līguma 7. pantu.

EBTA Uzraudzības iestādes 2015. gada 22. decembrī iesniegtā prasība pret Norvēģijas Karalisti**(Lieta E-35/15)**

(2016/C 216/10)

EBTA Uzraudzības iestāde (35 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium), ko pārstāv EBTA Uzraudzības iestādes pārstāvji Carsten Zatschler, Markus Schneider un Øyvind Bø, 2015. gada 22. decembrī iesniedza EBTA Tiesai prasību pret Norvēģijas Karalisti.

EBTA Uzraudzības iestāde pieprasa, lai EBTA Tiesa:

- 1) atzīst, ka Norvēģijas Karaliste nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu XIII pielikuma 56.i punktā minēto aktu (*Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/59/EK par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai*) noteiktajā termiņā
 - a) neizstrādājot un neīstenojot atbilstīgu atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānu katrai ostai Norvēģijā, kā noteikts Direktīvas 2000/59/EK 5. panta 1. punktā;
 - b) nenovērtējot un neapstiprinot atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānus visām ostām Norvēģijā, neuzraugot to īstenošanu un nenodrošinot to atkārtotu apstiprināšanu vismaz reizi trijos gados, kā noteikts Direktīvas 2000/59/EK 5. panta 3. punktā; un
 - c) nenodrošinot ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu pieejamību visās ostās Norvēģijā atbilstīgi to kuģu vajadzībām, kuri parasti izmanto attiecīgo ostu, lai neradītu kuģu nevajadzīgu aizkavēšanos, kā noteikts Direktīvas 2000/59/EK 4. panta 1. punktā;
- 2) piespriež apsūdzētajam segt šīs tiesāšanās izdevumus.

Juridiskā un faktiskā pamatinformācija un prasības juridiskais pamats

- EBTA Uzraudzības iestāde ("EUI") apgalvo, ka Norvēģijas Karaliste nav laikā izpildījusi galvenās saistības, lai aizsargātu jūras vidi saskaņā ar Direktīvu 2000/59/EK (turpmāk "Direktīva" jeb "Direktīva par ostas atkritumu uzņemšanas iekārtām").
- Lai samazinātu piesārņojumu, ko rada kuģu atkritumu un kravu atlieku izkraušana jūrā, Direktīvā ir noteikts, ka EEZ valstīm ir jānodrošina atbilstošu iekārtu, ar kurām var savākt kuģu atkritumus un kravu atliekas, pieejamība visās to ostās un jāizstrādā un jāīsteno atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānus katrai ostai.
- 2007. gada 23. oktobrī Norvēģijas iestādes paziņoja EUI, ka Direktīva par ostas atkritumu uzņemšanas iekārtām ir transponēta valsts tiesību aktos.
- Pēc EUI prasības Eiropas Jūras drošības aģentūra veica pārbaudes un 2010. gada 28. septembrī publicēja ziņojumu, kurā cita starpā iepazīstināja ar nepilnībām attiecībā uz Norvēģijas atbilstību Direktīvai.
- 2013. gada 10. jūlijā EUI nosūtīja argumentētu atzinumu, kurā norādīja, ka Norvēģija cita starpā nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 4. panta 1. punktu, 5. panta 1. punktu un 5. panta 3. punktu. Norvēģija tika aicināta veikt nepieciešamos pasākumus, lai panāktu atbilstību šā argumentētā atzinuma nosacījumiem vēlākais līdz 2013. gada 10. septembrim.
- EUI norāda, ka līdz šim datumam Norvēģija nav izpildījusi savus pienākumus i) izstrādāt un īstenot atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānu katrai ostai Norvēģijā, kā noteikts Direktīvas 5. panta 1. punktā; ii) novērtēt un apstiprināt atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānus visām ostām Norvēģijā, uzrauga to īstenošanu un nodrošina to atkārtotu apstiprināšanu vismaz reizi trijos gados, kā noteikts Direktīvas 5. panta 3. punktā; un iii) nodrošināt ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu pieejamību visās ostās, kas atrodas tās teritorijā, kā noteikts Direktīvas 4. panta 1. punktā.

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju

(Lieta M.8070 – *Bancopopular-e / Assets of Barclays Bank*)

Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2016/C 216/11)

1. Komisija 2016. gada 9. jūnijā saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4. pantu, kuras rezultātā uzņēmums *Bancopopular-e SA* ("E-Com" jeb "pircējs") Apvienotās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē no uzņēmuma *Barclays Bank PLC* ("Barclays" jeb "pārdevējs") iegūst pilnīgu kontroli pār *Barclays* maksājumu karšu uzņēmējdarbības daļu Spānijā un Portugālē ("pārņemamais uzņēmums").
2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:
 - *E-Com* sniedz pakalpojumus, kas saistīti ar maksājuma karšu izsniegšanu Spānijā. Mazākā mērā tas arī sniedz apdrošināšanas starpniecības un apdrošināšanas izplatīšanas pakalpojumus Spānijas tirgū. *E-Com* ir kopuzņēmums, ko kopīgi kontrolē *Banco Popular* un konkrēti, ar šo banku saistīti privāti fondi, kurus pārvalda *Värde Partners Inc.* ("Värde"),
 - pārņemamais uzņēmums atbild par *Barclays* maksājumu karšu uzņēmējdarbības daļu Spānijā un Portugālē, kuru veido patēriņa kredītu kontu, patērētāju kredītkaršu, patērētāju kredītkaršu produktu, patērētāju kredītkaršu maksājumu produktu un patērētāju kredītkaršu kreditēšanas izveide, tirgvedība un apkalpošana. Turklāt pārņemamais uzņēmums nelielā mērā ir pārstāvēts apdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanas tirgū Spānijā un Portugālē.
3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas Apvienotās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši šajā paziņojumā paredzētajai procedūrai.
4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darījumu.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (+32 22964301), pa e-pastu uz adresi COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu vai pa pastu ar atsauces numuru M.8070 – *Bancopopular-e / Assets of Barclays Bank* uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(1) OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("Apvienotās regula").

(2) OV C 366, 14.12.2013., 5. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV